

om den svenske Bankledelse. Naar Sverige i Øjeblikket staar valutamæssig set stærkere, kan der dog ikke være nogen Tvivl om, at dertil har adskillige Ting medvirket, bl. a. en meget haardhændet Bankpolitik, som har lagt et stærkt Tryk paa Erhvervslivet derovre, en dertil svarende haardhændet Fremgangsmaade overfor de arbejdsløse, som man aldrig kunde tænke sig gennemført her i Landet, og endelig har Sveriges hele økonomiske Situation i høj Grad været bestemt af, at det har en kraftig Toldlovgivning, og at endogsaa et socialdemokratisk Ministerium derovre er gaaet til Indførelse af en Kaffetold, dette Begreb, der i Øjeblikket udfører den Funktion paa Vælgermøderne, som i gamle Dage tilkom Fattigmandssnapsen — inden den kom under radikal Behandling.

Vi mener, at det er rigtigt at holde paa Nationalbankens Ledelse af disse Spørgsmaal uden Indgrib fra Lovgivningsmagtens Side, og det forekommer os oprigtig talt ikke, at de Billeder, man faar Øje paa, naar man ser paa Ruslands og Tysklands Statsbanker, i særlig Grad skulde opmuntre til at gaa videre ad den af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg anviste Vej. Diskontopolitikken erfor Nationalbanken det nødvendige Vaaben, og selv om det maa erkendes og fra alle Sider, ikke mindst fra vor Side, er ikke blot erkendt, men paapeget, at Nationalbankens Ledelse har begaaet store Fejl, saa giver dette ikke tilstrækkelig Grund til at forlade et Princip, som er rigtigt og vigtigt. Der har været nævnt en Ting, som ganske naturligt fremstiller sig for Tanken, naar man taler om en Forhøjelse af Diskontoen — som jo i øvrigt, saa vidt jeg har forstaaet, slet ikke ønskes for Tiden af Nationalbanken, saaledes som det jo ogsaa blev nævnt af den højtærede Statsminister i Gaar under de Forhandlinger, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg gentagne Gange har citeret —, nemlig Spørgsmaalet om Forhøjelse af Indlaansrenten, og deri ligger ogsaa et vigtigt Moment, det indeholder en Opfordring til Sparsommelighed, der er meget mere effektiv end en Opfordring til at hale i Livremmen, det nærer jeg for min Del ikke Tvivl om; men man maa ikke glemme, at denne Forhøjelse af Indlaansrenten har ogsaa en anden Side, nemlig den Side, der vender mod Sparekasserne. En Forhøjelse af Bankernes Indlaansrente paa en Maade, som Sparekasserne ikke vil være i Stand til at gaa med til, vil maaske føre til, at Kapital i stort Omfang bliver taget ud af Sparekasserne for at gaa ind i Bankerne, og stiller man derfor Krav om For-

højelse af Indlaansrenten, maa man ogsaa gøre sig klart, om man vil tage de Konsekvenser, som følger deraf.

Det er af det ærede Medlem Hr. Borgbjerg fremhævet, at vi har meget kort Tid til at behandle dette Lovforslag. Det er rigtigt, og jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er beklageligt, at vi har saa kort Tid, og jeg kan maaske have Lov at nævne, at det var fra vor Side, at Kravet om længere Tid til Behandling blev rejst under Forhandlingerne i Gaar.

Med Hensyn til Lovforslaget selv saa fremtræder det, som den højtærede Statsminister rigtigt har sagt, paa en ganske ejendommelig Maade, nemlig som en Overenskomst. Dette har givet sig Udtryk i selve Teksten bl. a. i den Sætning, som det ærede Medlem Hr. Borgbjerg citerede af § 1: „i den Udstrækning, Betingelserne herfor tilvejebringes, at medvirke til en Stigning i den danske Krones Værdi“. Her er man inde paa et Sprog, der langt mere er en Kontrakts end en Lovs. Den Maade, hvorpaa Lovforslaget er kommet til Veje, paalægger naturligvis visse Hensyn, visse Begrænsninger overfor Ændringer, som muligt kunde være ønskelige, og jeg tror, at vi fra vor Side vil respektere disse Hensyn. Da vi skal have denne Sag i Udvalg, hvad jeg ogsaa finder er rigtigt, saa vil jeg her gøre opmærksom paa en Bestemmelse i § 10, som det forekommer mig, det vil være nødvendigt at overveje i Udvalget. Der staar i § 10: „Som Grundlag for Opgørelsen af Tab resp.“ — det skal være respektive — „Fortjeneste benyttes den paa Københavns Børs noterede Kurs paa Ophævelsesdagen.“ Nu er det bekendt, at denne Kurs fastsættes af et Udvalg, i hvilket den ene af Parterne i denne Overenskomst har en overvejende Indflydelse, og hvor det drejer sig om saa store Summer, som her er Tale om, dèr vil en blot ringe Svingning i Valutakursen kunne paavirke Resultatet ikke uvæsentligt. Derfor mener jeg, dette er et Punkt, som man bør overveje.

Endelig vil jeg tilføje endnu en Ting. De amerikanske Statslaan har saa ofte været til Behandling her i Tinget, og der er om dem sagt lang Tid efter, at de var blevet optaget — dette siger jeg til Beroligelse for det ærede Medlem Hr. Borgbjerg —, at ved Indhentelsen af Tilbud derovre var Konkurrence udelukket. Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at nu staar vi atter overfor en økonomisk Transaktion fra den danske Stats Side, hvor det forekommer mig meget vigtigt, at man, hvis det er muligt, søger at have flere Strengte paa Buen for at faa